

FÖRSTADSFRÖKNARNAS DUETT

Ur Stockholmsluft, en revy på Södra teatern 1907

Charlotte: Ha - ver ni sett Karl - son, han som
 läg - ger ner rör, — Karl - son, som är
 lång som en stör, Kal - le Karl - son från Ska -
 nör? Säg ha - ver ni sett Karl - son,
 han som läg - ger ner rör, — Karl - son,
 han som ska bli - va sta - dens en - tre - pe -
 nör? — *Johanna:* Jon - son, det är hans bäs - ta
 vän, tra, la, la, la, la, la, la, la, la, la!
 Jon - son «gas - mo - karn», kän - ner ni den?
 tra, la, la, la, la, la, la säj?
Bå - da: Ha - ver ni sett Karl - son, han som
 läg - ger ner rör? — Han som jämnt å med
 Jon - son och som ska bli fa - bri - kör? —

Charlotte: Aldrig ska' jag glömma, när vi råkades först,
 det var en gång
 i Berns salong,
 Karlsson har så'n gravlig törst.

Johanna: Och Jonsson har detsamma och så intogo vi
 var sin stadiga kobbelt med ett vassrör uti.

Charlotte: Trobäck spelade upp en psalm,
 tralalalalalalala,
 där vi satt bak en konstgjorder palm,
 tralalalalalala, hej!

Båda: Och det var som himlen öppnat porten på glänt,
 så'n lycksalighetskänsla än ingen har känt.

Emil Norlander